

[Bundvad.]

slutter en uddannelse under en sygdomsperiode, får gunstigere vilkår end hidtil.

Jeg kan på mit partis vegne anbefale lovforslaget til en hurtig gennemførelse.

Og så vil jeg gerne tillade mig at føje til, at da vi behandlede sagen første gang den 13. december i fjor, svarede jeg fru Clara Munck, at der var valgfrihed med hensyn til, at et A-medlem i sygekassen kunne vælge B-medlemskab. Jeg retter mig selv og siger, at det var forkert; et A-medlem kan ikke frit vælge.

Clara Munck: Som allerede sagt af hr. Bundvad drejer det sig om et forslag, der tidligere har været fremsat, og derfor skulle der ikke være grund til at sige så meget om enkeltheder. På den anden side synes jeg nok, man som en tak til hr. Bundvad, men også af hensyn til den nye socialminister, lige skulle understrege, at denne ændring af loven betyder forbedringer på flere områder. Som det blev sagt, sker der den ændring, at unge under uddannelse, hvis de bliver ramt af sygdom i slutningen af uddannelsen og derved forhindres i at få en større stilling med større løn, kan få forhøjet deres sygedagpenge; det er noget, der er meget væsentligt, og det er noget, vi er glade for nu bliver gennemført.

Vi er også enige i den forenkling, der sker derigennem, at vi nu kun får 2 indkomstgrupper i landet, hvad sygekassegrænsen angår, nemlig én gruppe i hovedstadsområdet og én i det øvrige land.

Men vi er lidt i tvivl med hensyn til sygekassegrænsen. Jeg forstår godt, at man i forhold til de tidligere regler, hvor man jo heller ikke lå på helt små beløb, kommer op, men vi synes nok, at beløbet 42.200 i årsindtægt, ca. 800 kr. om ugen, er en ret høj indtægt, og når man når frem til dette beløb, er det altså dels i relation til de indtægtsgrænser, vi tidligere har kendt, dels i relation, til at vi ikke længere har skattefradragret. Til gengæld forstår jeg ikke, at de beløb, der tillægges pr. barn, skal stige fra 2.775 kr. til 5.525 kr.; jeg kan ikke rigtig se sammenhængen mellem dette og skattefradragrets ophævelse, så derfor vil vi bede om en kort udvalgsbehandling, så vi lige får redegjort for beløbene.

Og så vil jeg gerne gentage over for den

nye socialminister, hvad jeg havde lejlighed til at sige til den tidligere socialminister, at jeg kan ikke se andet, end at det må være et spørgsmål, om vi skal opretholde denne tvangsgruppeinddeling. Hvis man har indtægter på op til 800 kr. om ugen, må man kunne have ret til at vælge at betale et par kroner mere i sygekassekontingent om måneden og derved blive medlem af gruppe B. Der er jo forskelle mellem de to gruppers medlemskab; gruppe B er mere frit stillet, gruppe A kræver til gengæld større stats-tilskud. Jeg mener, det ville være naturligt, at vi så på disse spørgsmål i forbindelse med de ændringer i lov om offentlig sygeforsikring, der her er foreslået.

P. E. Eriksen: Venstre har igennem sit program og sit socialpolitiske oplæg stærkt understreget betydningen af en forenkling af hele vort sociale trykkesystem, og vi har i socialreformkommissionen understreget disse tanker, og derfor er jeg enig i hovedsynspunkterne, hvad angår de ændrede sygekassegrænser og fastlæggelsen af disse; vi vil nu efter forslaget blive fri for stillingtagen til grænserne i det udvalg, som har været nedsat hvert tredje år. Og når vi nu ændrer på hele skattelovgivningens område, får det selvfølgelig også konsekvenser, som dette lovforslag er udtryk for, idet indtægtsgrænserne er knyttet til den skattepligtige indkomst. Strukturændringer, forskydninger i befolkningen og mere ensartede levevilkår for større dele af befolkningen medfører ganske naturligt, at landet som helhed har mere ens forhold, og derfor kan vi acceptere, at der nu kun bliver 2 grupper: hovedstadsområdet og det øvrige land, og at forholdet mellem A- og B-gruppen ikke forandres nævneværdigt; i øvrigt har jo de implicerede parter i princippet godkendt udformningen. Man kan måske her stille spørgsmålet, om vi i det hele taget bør have 2 områder.

Der sker også en nydannelse, som blev nævnt af fru Clara Munck, med hensyn til unge under uddannelse ved overgang til arbejde, hvor problemet om dagpengene, beregnet efter den fremtidige indkomst, er inde i billedet. Der kan vi sige det sådan: har man tænkt over, hvilken praksis der skal lægges til grund her? Og det kan også være rigtigt at understrege det, som socialministeren har nævnt i sin fremsættelse ved-